

מ"ת 64877/06/18 - מדינת ישראל נגד סלמאן סראיעה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 64877-06-18 מדינת ישראל נ' סראיעה (עציר)
תיק חיצוני: 2230862018

בפני	כבוד השופטת נאוה בכור
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	סלמאן סראיעה (עציר)

החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה, חבלה חמורה, הפקרה אחרי פגיעה בתאונה בה נגרמה לאדם חבלה חמורה, קשירת קשר לעוון ושיבוש מהלכי משפט.

בד בבד עם כתב האישום - הוגשה גם בקשה להארכת מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. בדיון מיום 12.7.18 חלק ב"כ המשיב על דבר קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב.

3. על פי עובדות כתב האישום, למשיב לא הונפק מעולם רישיון נהיגה. כמו כן המשיב נפסל לנהיגה למשך 3 שנים מיום 8.5.16.

ביום **19.5.18** יצא המשיב בנסיעה ברכב מסוג סקודה (להלן: "הרכב"), משביל מאולתר שמאלה לכביש 465 לעבר בית אריה, בו קיים קו הפרדה רצוף וכפול האוסר על פנייה שמאלה.

בעודו פונה - שדה הראייה של המשיב היה מצומצם מאוד בשל צמחיה בצד הכביש, עקומה בכביש, ועליה משמעותית מהשביל לכביש המצריכה נסיעה רצופה והאצה, בלעדיה לא ניתן לעלות לכביש.

בנסיבות אלה, עת פנה שמאלה מבלי לתת זכות קדימה לאופנוע שהגיע מכיוון בית אריה נהוג ע"י המתלונן, ניסה המתלונן להימנע מפגיעה ברכב הסקודה אך המשיב פגע בו בעוצמה עם חזית הרכב וכתוצאה מכך איבד המתלונן שליטה על האופנוע, סטה שמאלה, ירד לשול ועלה לכביש עד שהאופנוע נעצר, כשהוא זרוק על הכביש והמתלונן שרוע לצדו.

כתוצאה מכך, סבל המתלונן מחבלת ראש קשה ביותר עם סכנת חיים, נגרמו לו לחץ ודימומים תוך גולגולתיים,

פגיעה בחוליה בצוואר עם חשש לפריקה, אובדן נפח בריאה ושפשופים בגב ובגפיים תחתונות.

הוא אושפז כשהוא מחובר למכונת הנשמה ומחוסר הכרה, נזקק למספר ניתוחים, ובעת הגשת כתב האישום - עודנו מאושפז במצב קשה בבית חולים.

לאחר הפגיעה המשיך המשיב בנסיעה מספר עשרות מטרים, עצר לרגע את רכבו, הסתכל לעבר האופנוע והמתלונן, והמשיך בנסיעה מבלי לעצור.

בנסיבות אלה, המשיב עזב את המקום בידעו כי גרם לתאונה בה נפגע אדם מבלי שעמד על תוצאות התאונה, ומבלי שהזעיק את כוחות ההצלה או המתין להגעת המשטרה למקום.

בהמשך - מסר המשיב את הרכב לבנו עימאד, שהעבירו לאחר בכוונה להכשיל את ההליך השיפוטי בדרך של העלמת ראיות, ונמלט אל מחוץ לביתו למשך מספר ימים.

לאחר קבלת הרכב וסמוך לפני יום **22.5.18** מסר עימאד, על פי סיכום עם המשיב, את הרכב לשאדי אג'רב, על מנת שזה ימכור אותו לפירוק בשטחי הרשות.

בהתאם לסיכום עם המשיב, בניו הנוספים, יוסף ואנואר, פנו למוראד גנדי וחתמו עמו הסכם שקרי בנוכחות עו"ד לפיו הרכב נמכר לו ביום 9.5.18, היינו -עשרה ימים עובר לתאונה.

טיעוני הצדדים

4.

מטיעוני ב"כ המבקשת עולה כי אין מחלוקת על מיקום התאונה ועל אופן קרות התאונה ולכך יש עדי ראיה לתאונה- נהגים ונוסעים שנסעו בכביש אחרי האופנוע הנפגע, וכולם התמקדו בפצוע ולא בבורחים, ולכן כולם מציינים את הרכב הפוגע שעצר לרגע 50 מטר אחרי התאונה והמשיך מיד בנסיעה.

בסופו של דבר אף אחד לא יודע להגיד בוודאות מי הנהג או כמה נוסעים היו ברכב הפוגע. אין עדים שיכולים למקם את המשיב כנהג ברכב בזמן התאונה.

כתוצאה מהתאונה נשארה בזירה לוחית הזיהוי של הרכב הפוגע, שהוא בבעלות המשיב.

מעבר לחזקת הבעלות שבדיני התעבורה, הרי שבימים הראשונים המשיב כלל לא הגיע לביתו.

כשנעצר אמר המשיב שהרכב של בנו יוסף, שהוא שקנה אותו, משתמש בו רק הוא, וכי המשיב לא נגע ברכב, ואכן נעצר יוסף שאמר שהרכב בשימוש, והוא קנה אותו אך מכר אותו.

אחרי שבועיים של מעצר עושים תרגיל חקירה בו הם יושבים יחד באותו תא, ואז הבן יוסף אומר, כשהוא

כשמפגין לחץ מסוים, "פגע וברח זה רצח בשבילם", מדבר על זה שהנפגע בטיפול נמרץ, ושואל את אביו "תגיד לי הוא עף עם האופניים או שהוא עף יחד עם האופניים" ואז המשיב אומר "התגשו בי אופניים מקרוב מהחזית", הבן שלו שואל "עם זה או אחד לצד השני" והמשיב אומר לו "עם זה" ואז הוא שואל אותו "אתה לא ראית אותו אחר כך" והמשיב אומר "לא יודע". הבן אומר לו "אבא גם אחרי שנתיים שלא תצא לך מילה על זה".

גם מתנדב וגם השוטר מציינים שהוא מדגים עם הידיים את הפגיעה שתואמת את דו"ח התאמת הנזקים ודו"ח בוחן המתארים את מנגנון הפגיעה.

בכך יש הודאה, יש את המוכר שמכר את רכב הסקודה שאומר כי מכר למשיב את הרכב, ומתאר אותו כגבר בן 60 שבא עם הילדים שלו.

המשיב עבד כשומר בתחנת דלק, יש את הרבש"צ של היישוב בית אריה, ויש לנו 4 עובדים בתחנת הדלק, כולל הבעלים של תחנת הדלק, שאומרים שהמשיב נוהג על הסקודה באופן קבוע ויומיומי, מגיע איתה לעבודה. אחד מהעובדים אומר שראה אותו על הרכב הזה יומיים לפני.

המשיב מצדו נותן גרסה מאוד קיצונית, ואומר שכלל לא נגע ברכב, לעומת העדים שמעידים כי נוסע עליו באופן קבוע. זה שקר מהותי.

מדובר ברכב של המשפחה, וייתכן כי כל המשפחה נסעה בעת התאונה אבל בשל חזקת הבעלות - נעצר רק המשיב.

כתב אישום נגד שניים מהילדים של המשיב שאותרו, מוגש בימים אלו בביהמ"ש, וחלק מהילדים עדיין לא אותרו.

המשיב נידון מספר פעמים בגין נהיגה ללא רישיון ויש לו מאסר על תנאי של 10 חודשים בגין עבירות אלה באופן שמסביר את הדחיפות להרחיק אותו מכל קשר לרכב.

לאור כל האמור יש לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המשיב.

מטיעוני ב"כ המשיב עולה כי הוא בן 70, כשמסוכנותו היא בנהיגה, וניתן לאיינה במעצר בית מוחלט עם מפקחים.

יש עדויות שהיו ברכב 2 אנשים, ולכן גם אם יש איזו שהיא "הודאה" של המשיב שראה את התאונה לצורך העניין, אין בכך כדי לבסס את הטענה כי הוא הנהג.

המשיב ובנו עצורים כשבועיים, במהלכם הם נחשפים לכל המסכת הראייתית, ושומעים את משפחת המתלונן מדברים באולם בימ"ש, ואז, כשכל הנתונים מצויים אצל המשיב ובנו, צצה "הודאה" חלקית שגם בה לא נאמר כי הוא נהג, אלא לכל היותר היה באוטו. בנוסף, הבן אומר שהאוטו היה בחזקתו, ומפליל את עצמו.

אי אפשר להתעלם מעדים אובייקטיביים שאומרים שהיו באוטו 2 אנשים צעירים.

שני עדים שלא קשורים זה לזה טוענים כי ראו גברת ערביה רצה מהשדות ואומרת 'הבן שלי, הבן שלי', ולא 'בעלי, בעלי', כשהם חושבים שהיא מתכוונת לרוכב האופנוע, הנפגע.

רק בהמשך התברר כי התכוונה לפוגע.

העדים אומרים כי ראו צעיר כבן 24.

לא עשו מסדר זיהוי תמונות שמא האדם שהם ראו זה ילדיו או נכדיו של המשיב.

המשיב כבן 70, חולה ונמצא חודש וחצי במעצר.

לאור האמור, יש לקבוע כי יש כרסום וחולשה בראיות לכאורה באופן שמצדיק את השחרור בתנאים לא לטר.

5. דין והכרעה

מכלול הראיות בתיק החקירה מצביעות על קיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב בנוגע למיוחס לו בכתב האישום.

הרכב הפוגע

ממקבץ הראיות והעדויות בתיק עולה כי התאונה נשוא כתב האישום התרחשה בשל עבירות תעבורה שביצע **רכב מסוג סקודה בצבע לבן שלוחית הרישוי האחורית שלו נותרה בזירת התאונה**, כשזהות נהג הרכב בעת התאונה אינה ידועה, אולם רכב זה **רשום על שמו של המשיב** (להלן: "הרכב").

הדברים עולים מעדויותיהם של עדי ראיה רבים לתאונה, שרובם ככולם מתארים כי הרכב הפוגע היה מסוג **סקודה, בצבע לבן**, שנמלט מהמקום, תוך שהוא מותיר את רוכב האופנוע פצוע על הכביש:

א. מעדותה של עדת הראייה **הגר פלדמן** מיום 18.6.18, עולה כי בערב שבועות בעת שנסעה ביחד עם אביה ברכב, הייתה עדה לתאונה בה רכב בצבע לבן, יצא מכיוון השדות, לא עצר, פגע ברוכב אופנוע ונס מהמקום. עדה זו לא ראתה מי היה ברכב.

ב. מעדותו של אביה, **סיון פלדמן**, עלה כי מדובר ברכב מסוג סקודה, שהעיד כי הגם שלא ראה את הפגיעה עצמה הרי שזהו הרכב היחיד שהתרחק מהאזור.

ג. מעדותו של **עומר כורם**, עד ראייה נוסף, עולה כי בעת שנסע עם חברו, ליאל נעים, ראו את התאונה כשהרכב הפוגע, רכב פרטי לבן מסוג סקודה, יצא מהשטח ליד הכביש ורצה לפנות שמאלה על גבי קו הפרדה רציף, ובעת שפנה פגע באופנוע שהגיע במהירות. גם הוא העיד כי נהג הרכב לא עצר אלא האט מעט וברח מהמקום.

עד זה לא זיהה את האנשים ברכב הפוגע, אך חושב שישבו בו שני אנשים.

ד. מעדותו של **ליאל נעים**, שישב ברכב ביחד עם עומר כורם, עולה תמונה דומה לפיה רכב מסוג סקודה בצבע לבן עם לוחית רישוי צהובה, הגיע מצד שמאל של הכביש וניסה לפנות במקום בו ישנו קו הפרדה רצוף, ופגע באופנוע. אף לדבריו נהג הרכב הפוגע האט ומיד ברח מהמקום, אולם לדעתו היה רק אדם אחד ברכב.

ה. מעדותו של **יואל ספיר** עולה כי בעת שנע ברכב ביחד עם אשתו, היו עדים לתאונה לאחר שהאופנוע עקף את רכבם במהירות.

מעיד כי ראה שני אנשים ברכב הלבן הפוגע, אחד עם חולצה שחורה ואחד עם חולצה לבנה שנהג ברכב, וכי השניים ברחו מהמקום ברכב לאחר התאונה.

ו. מעדותה של אשתו, **אורנה ספיר**, עולה כי לאחר שרוכב האופנוע עקף את רכבם שמעו "בום" חזק וראו עשן מתמר. לדבריה הרכב הפוגע היה בצבע לבן, שחשבה כי הוא מסוג אאודי אך יואל אמר לה כי זו סקודה, עם לוחית רישוי צהובה, כששני הבחורים בתוכה היו לבושים בחולצה לבנה וחולצה שחורה, בעלי חזות מזרחית, נראו בגילאי 17-20, אחד מהם צנום וגבוה נראה כבן 22-24, ולשני פנים עגולות יותר ולשניהם תספורת קצוצה, כשלדבריה אינה בטוחה מי מהם נהג ברכב. עדה זו אף ראתה כי לוחית הרישוי של הרכב הפוגע נפלה בזירת התאונה, והיא שמסרה אותה למשטרה.

מעדותה עולה כי לאחר התאונה- נהג הרכב הפוגע ירד מהרכב, תפס את ראשו בידיו, חזר לרכב כעבור מספר שניות וברח בנסיעה מהמקום, כל זאת כשהבחור השני נותר לשבת ברכב.

עדה זו מתארת כי מדובר בבחור עם חזות די שחומה, גוף צנום וגבוה, שיער שחור שעמד ליד דלת הרכב, המתין דקה ונעלם.

יש לציין כי בעדות נוספת מאשרת כי ייתכן שהנהג רק הוציא את פלג גופו העליון מהרכב ולא יצא לחלוטין.

למען הסר ספק אורנה שוללת במפורש אפשרות כי מדובר במי מהבחורים עדי הראייה שהיו במקום- ככל הנראה ליאל או עומר -הואיל והאחרונים נשאו לסייע במקום התאונה זמן רב לאחר מכן, ויודעת לזהותם.

ז. אף **ענבר ספיר**, בתם של אורנה ויואל, העידה כי הרכב הפוגע הינו רכב לבן שיצא מצד הדרך,

ולאחריה- ראתה את נהג הרכב הפוגע מוציא ראשו מהחלון ומסתכל לעבר הפצוע ולאחר מכן בורח מהמקום כשאימה צועקת אחריו.

כאמור, מחומר החקירה עולה בברור אחריות של נהג הרכב לתאונה.

מדו"ח בוחן התנועה רס"ב **אליהו מזרחי** מיום 19.5.18 וממזכר של רס"ב **דני בן צבי** מיום 25.6.18 עולה כי התאונה נגרמה בשל אי מתן זכות קדימה של נהג הרכב, לאחר כניסה לכביש ממקום אסור, ותוך ביצוע חציית קו לבן רצוף כפול.

מפירוט הדו"ח עולה כי הרכב יצא משביל עפר צידי לכביש, כששדה הראיה שלו מוגבל, פנה שמאלה תוך חציית קו הפרדה רצוף וכפול, ובכך גרם להתנגשות חזיתית עם האופנוע.

עוד עולה מהדו"ח כי בשל תנאי הדרך, הרכב היה מחויב לנסיעה רצופה כדי להגיע לשפת הכביש -לאור הבדלי גובה של 0.9 מטר בין שפת הכביש לשביל העפר ממנו הגיע, במילוי כורכר לא אחיד, וכך נוצר מצב בו הרכב יצא מהשול תוך שהוא מתפרץ לכביש, חרף קושי בשדה הראייה, ופגע באופנוע.

מעדותה של **אורנה ספיר**, כמו גם מהשוטרים שהגיעו למקום התאונה ודו"ח בוחן התנועה עולה בברור כי לוחית הרישוי הצהובה שנמצאה בזירת התאונה שייכת לרכב הפוגע.

הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו רכב **זה** נמצא כשלושה ימים בידיו של אדם בשם שאדי אג'רב, זאת לאחר ניסיונות למכור אותו בחופזה לצורך חלקי חילוף לשטחים (ראו להלן).

לכך יש להוסיף התאמה מלאה שנמצאה בין שברי פלסטיק ברכב לשברים על הכביש (מזכר מאת רפ"ק גליל אליהו מיום 30.5.18; חו"ד מומחה מאת ניר פינקלשטיין), ותמונות של הרכב בעת שנתפס כאמור- ללא לוחית רישוי אחורית, ועם פגיעות בפגוש, מריחות צבע, ופגיעות נוספות בו המתיישבות עם קרות התאונה (חוות דעת מומחה מאת ינון הרוש ברוש מיום 20.6.18).

מקבץ ראיתי הנ"ל מוכיח ברמת וודאות גבוהה מאוד, כי רכבו של המשיב הוא הרכב שפגע במתלון בתאונה נשואת כתב האישום, שתוצאותיה קשות.

אין חולק כי כתוצאה מהתאונה, נזרק המתלון מהאופנוע על גבי הכביש ונגרמו לו פגיעות ראש חמורות, המגיעות כדי סכנת חיים, הוא הורדם והונשם בבית חולים ומאושפז בבית חולים (עדויות של האח אליהן אסנהיים מיום 24.6.18; מסמכים רפואיים של המתלון מבי"ח בלינסון מיום 19.5.18).

עוד אין חולק כי נהג הרכב הפוגע הפקיר את המתלון כשהוא שכוב על הכביש ונמלט מהמקום בנהיגה.

העובדה לפיה עדויות עדי הראייה נחלקות בנוגע לשאלה אם נהג הרכב יצא מהרכב וכעבור דקה נכנס לרכב ונמלט, או אם רק האט ליד הפצוע והמשיך בהימלטות מהמקום - אינה משנה לעניין זה, לא כל שכן בשלב זה.

הודיית המשיב

לו הייתה בפיו של המשיב גרסה סדורה למעורבות רכבו בתאונה, ייתכן ולא היה חומר הראיות מקים את הרף הראייתי הלכאורי הנדרש בשלב זה.

עם זאת, מעורבות הרכב של המשיב, בד בבד עם גרסה שקרית, פתלתלה ורצופת פירכות מצד המשיב ובני משפחתו, והתנהלות מפלילה מצדם, מגבשת את הרף הראייתי הנדרש.

התנהגות המשיב מיד לאחר התאונה ובעת חקירתו במשטרה, גרסתו, גרסת בניו ובעיקר של בנו יוסף סראיעה (להלן: "יוסף") - מעידות כאלף עדים על כי הם מנסה להסתיר את מעורבות המשיב בתאונה, ולהרחיקו בכל מחיר מכל קשר לרכב.

הגם שמעדותם של עדי הראייה לתאונה הנ"ל ניכר כי זהות נהג הרכב לא ברורה, ואף תיאור הנהג מעדותה של עדה אחת כאמור אינו יכול לזהות את המשיב כמי שנהג ברכב, **הרי שזהותו של המשיב כנהג הרכב עולה מדבריו שלו ליוסף, במסגרת תרגיל חקירה שנערך ותועד ביניהם בתא המעצר.**

כך, מתרגיל חקירה מיום 17.6.18, במסגרתו הושבו יחד בתא מעצר המשיב ויוסף ושיחתם הוקלטה, עלתה **הודיית המשיב** למעורבותו בתאונה בעת שנהג ברכב ופגיעה ברוכב האופנוע, תאונה ונהיגה אותן הכחיש מכל וכל בחקירותיו.

וכך מובא בשיחה ביניהם עת מנסה יוסף לברר פרטים אצל המשיב לאופן קרות התאונה כלדקמן-

**"יוסף: ..תגיד לי הוא עף מהאופניים? או שהוא ביחד עם האופניים עף?
משיב: התנגשו בי האופניים מקרוב.. מהחזית, ככה, מהחזית...
יוסף: אבל הוא עף עם זה, או הוא עף לצד אחד וזה עף לצד שני?
המשיב: לא, עם זה
יוסף: אבל אתה לא ראית אותו אם הוא הלך לאחר מכן
משיב: אני לא יודע לא יודע...
יוסף: האם ייתכן שהם משקרים?....
משיב: אם הוא היה מת אחרי שנתיים שלא תצא ממך מילה בחוץ"**

(תמלול מיום 17.6.18 עמ' 3 ש' 33-38; עמ' 4 ש' 1-11)

למען הסר ספק - דברים אלה חוזרים אף בתמלולים שערכו רפ"ק גליל אליהו במזכר מיום 21.6.18 ורס"ב

אורון ברין מיום 17.6.18, בהם אף מצוין כי להודאת המשיב נלווית הדגמה בידיו-

"יוסף: תגיד לי הוא עף עם האופניים או לבד?"

משיב: אני נסעתי הוא היה על הצד הוא עם הקדימה פגעתי בו ואז עף עם האופנוע (במהלך תשובתו הנ"ל מדגים עם שני ידיו על רגליו תנועות ימין ושמאל) ואחר כך אני לא זוכר כלום

יוסף: הוא עף לבד או עם האופנוע?

משיב: עם האופנוע

יוסף: לא ראית אותו?

משיב: לא אני לא זוכר

יוסף: יכול להיות שמשקרים? תבדוק תראה

משיב: תזהר מה שדיברנו פה נשאר ביננו שלא תוציא החוצה גם עוד שנה או שנתיים

יוסף: לא אל תדאג"

(עמ' 3 לתמלול תרגיל החקירה מיום 17.6.18)

יש לציין כי המשיב נצפה בסרטון כשהוא אומר ליוסף כי "הכלב" (המתלונן) פגע בו בחזית הרכב, תוך שמסמן בידיו שמאל את הפגיעה, ואז עף האופנוע (ראו סרטון דקה 7:51; מזכר מיום 17.6.18 מאת רס"ב אורון ברין).

מהאמור עולה בברור כי לא זו בלבד שהמשיב נכח ברכב בתאונה, אלא שהוא זה שנהג ברכב.

נוכח גרסתו של המשיב המכחישה הכחשה גורפת כל נהיגה או שימוש ברכב, כל קשר לתאונה, וכל ידיעה בנוגע לאירוע- הרי שדי בראשית הודאה בנוגע לבדל מעורבות מצדו בתאונה כדי למוטט כליל את כל גרסתו.

דברים אלה ודאי נכונים מכוח קל וחומר מקום בו למול הכחשתו הגורפת - עומדת הודייה מפורשת, בפה מלא, כי הוא שפגע ברוכב האופנוע.

אין, ולא יכולה להיות, מחלוקת כי המשיב **מודה** בפה מלא במעורבות בתאונה, עת מתאר בהדגמה ובמלל, ומזהיר את יוסף לבל יגלה את האמת אפילו בשנים הקרובות(!).

מדובר בראיה כבדת משקל ומכריעה ועל כן אין תימה שהמשיב ויוסף **מכחישים(!)** את אמירת הדברים הנ"ל למרות שאלו **מושמעים** להם, במו אוזניהם, ומוצגים להם במהלך חקירתם במשטרה.

הסכם פיקטיבי למכירת הרכב

הודאת המשיב הנ"ל מתיישבת במידה רבה עם התנהלותו המפלילה לאחר האירוע.

ראשית, מיד לאחר התאונה, מיהר המשיב להעלים מביתו למשך מספר ימים, ביודעו כי יהיה דרוש לחקירה, כשהגרסאות לגבי מקום המצאו במהלך זמן זה- סותרות.

כך, המשיב טען כי היה אצל בנותיו בחברון, בעוד בנו יוסף טען במשטרה כי המשיב היה בבאר שבע (ראו חקירתו של יוסף מיום 5.6.18).

חרף הטענה כי המשיב טוען שלא ידע אודות התאונה, עדיין ידע לומר לחוקר מיוזמתו כי ביום 19.5.18, מועד התאונה, היה בבאר שבע, זאת מבלי שנשאל על תאריך זה ומבלי שיוכל להסביר מדוע נידב מידע דווקא על תאריך זה מיוזמתו (חקירת המשיב מיום 29.5.18).

שנית, מחומר הראיות עולה כי מיד לאחר התאונה, בהוראתו של המשיב, מיהרו בניו "למכור" את הרכב נשוא כתב האישום, באופן שיחזה להראות כאילו נמכר שלושה שבועות עובר לתאונה.

מעדותו של עו"ד עטא חטיב, שערך את החוזה "למכירת הרכב", עולה כי **בסוף חודש מאי** הגיעו אליו מספר אנשים מטעמו של המשיב, ובכלל זה מוראד גנדי (להלן: "מוראד") שהזדהה כקונה הרכב, וביקשו שיערוך ביניהם הסכם למכירת רכב.

עו"ד חטיב מעיד כי בנסיבות אלה, **חשד כי משהו לא כשר** בעסקה, והדגיש בפניהם כי הוא לא נושא באחריות לתוכנו, בשל העובדה כי האנשים ביקשו שהחוזה יציין שהרכב ישמש לפירוק בלבד לצורך חלפים ולא ישמש לנהיגה, וכן ביקשו כי יציין מועד מוקדם יותר בחוזה, את יום **9.5.18**, מועד שחלף 3 שבועות קודם לכן, כיום בו נמכר הרכב ונחתם החוזה כביכול.

יש לציין כי עו"ד חטיב העיד המפורש כי יוסף **לא** נכח במעמד החתימה הנ"ל, לא ראה את הרכב עצמו, ואינו יודע מתי בוצעה המכירה בפועל, אך עמד על כי החוזה נכתב ונחתם **כ-4-5 ימים עובר לעדותו במשטרה ביום 3.6.18**.

עדותו של עו"ד חטיב מקבלת חיזוק בגרסתו של מוראד מיום 31.5.18, המכיר את יוסף מעבודתם המשותפת כחמש שנים קודם לכן, שמסר כי **התבקש ע"י יוסף להתחזות לקונה הרכב**.

בנסיבות אלה מסר מוראד כי יוסף התקשר אליו יום קודם לעדותו במשטרה (היינו ביום **30.5.18**) ואמר לו כי הוא צריך דחוף את עזרתו. משהגיע לביתו של יוסף, אמר לו האחרון כי הוא צריך שיגיד שקנה ממנו את רכב הסקודה ביום 9.5.18, כיוון שמחפש קונה מהשטחים, והבטיח לו כי לא יסתבך בשל כך. **עוד מעיד מוראד כי ההסכם נחתם ביום 30.5.18**, וכי יוסף עצמו לא נכח בעת החתימה למול עו"ד.

זאת ועוד, כבר ביום **22.5.18**, ארבעה ימים לאחר התאונה, נתפס רכב הסקודה נושא כתב האישום כשהוא ברשותו של שאדי אג'רב (להלן: "שאדי"), ללא לוחית רישוי אחורית (ראו דו"ח פעולה מיום 22.5.18 מאת רס"ל אדיר שריקאר).

מגרסתו של שאדי עולה כי התקשר ל"אבו אמיר" על מנת לברר אודות עבודה והאחרון אמר לו כי יש לו רכב מסוג סקודה שרוצה **שימכור בשבילו בשטחים הואיל והרכב עבר תאונה**.

בנסיבות אלה, הובא אליו הרכב ליישוב שוקבא **ללא לוחית רישוי אחורית** והוא ערך בדיקות לרכב וניסה למצוא קונה. בשלב זה נתפס ע"י המשטרה.

לעדויות אלו מתווספת העובדה לפיה במסגרת תרגיל החקירה שנערך בין המשיב לבנו יוסף כנ"ל, עולה **הודאת השניים בנוגע לעריכת חוזה פיקטיבי למכירת הרכב, טרם מועד התאונה, באופן ש"יפיל את התיק" על הקונה**, וינקה מחדש את המשיב.

וכך מובא בתמלול תרגיל החקירה-

"מ: התיק התלבש עליו או עוד לא? הוכיחו שהוא קנה את הרכב?"

יוסף: אני עשיתי את זה בשביל שיקנו את האוטו הם ביקשו ממני שאני יעשה כל מיני

מ: מה עשה העו"ד?

יוסף: העו"ד אמר שביקשו ממנו לעשות את התאריך הזה הם ביקשו ממני את התאריך שהם בחרו בו"

(עמ' 4 לתמלול תרגיל החקירה מיום 17.6.18)

אף בגרסתם של בניו של המשיב ניכרים שקרים ופירכות בנוגע למעורבות המשיב בתאונה, בניסיונם לסייע לו לאחר מעשה, ובנוגע למעורבותם בחוזה המזויף.

כך, התעקשותו של עימאד סראיעה (להלן: "עימאד"), בנו של המשיב, שהיה מעורב בזיוף החוזה הנ"ל למכירת הרכב, להכחיש בכל מחיר את עצם חתימת ההסכם הפיקטיבי, או מעורבתו בו, חרף גרסתם המפורשת של עו"ד חטיב ומוראד, רק מחזקת את הראיות המפלילות נגד המשיב.

עימאד מכחיש כי מכיר את מוראד הכרות של ממש, טוען כי מכיר אותו, אולי רק בפניו, בשל כך שעבד עם יוסף בעבר, ולאור הכחשה גורפת זו- אינו יודע להסביר את הקשר הטלפוני בינו לבין מוראד בשלהי חודש מאי בסמוך למועד זיוף החוזה.

גם "הסברו" של עימאד לפיו כביכול התקשר מוראד לשאול מה עם יוסף במעצר הופרכה כליל הואיל ותאריכי השיחות - בימים 29.5.18 ו- 30.5.18- היו עוד **טרם** מעצרו של יוסף; למותר לציין כי אף טענתו לפיה מוראד

הוא שחיפש אותו בטלפון -הופרכה כליל, עת עלה מפירוט השיחות כי הוא זה שהתקשר ראשון למוראד, ולא להפך.

באופן דומה מנסה עימאד להכחיש כל הכרות עם שאדי, אך הכחשה זו אף היא אינה מתיישבת עם תקשורת **שעניינה כ-80 שיחות ביניהם במהלך שלושה ימים(!)**.

בנוסף, עימאד מתקשה להסביר כיצד כל השיחות עם שני אנשים אלה- מוראד ושאדי- שהיו מעורבים ב"קניית הרכב" ואותם "אינו מכיר" בוצעו סביב תאריך חתימת החוזה הפיקטיבי הנטען אצל עורך הדין למכירת הרכב (30.5.18).

גם יוסף משקר בעדותו.

כך למשל בחקירתו טוען יוסף כי **נכח** במעמד חתימת ההסכם אצל עו"ד חטיב, ביום 9.5.18 ביישוב שוקבא (חקירתו של יוסף מיום 31.5.18), כל זאת בניגוד גמור לגרסת עו"ד חטיב לפיה ההסכם נחתם ביום 30.5.18 ביישוב נעלין, ומכחיש כליל את נוכחותו של יוסף במעמד זה.

משעומת יוסף עם סתירה זו, הוא התחמק בעדותו, וניכר כי אינו יודע אפילו לתאר את מראהו של עו"ד חטיב, והוא נתפס בשקריו.

דברים אלה אף סותרים את עדותו של מוראד - שהעיד, כפי שהעיד עו"ד חטיב, כי ההסכם נחתם ביום 30.5.18, וכי יוסף **לא** נכח במקום.

בנוסף - יוסף והמשיב טוענים כי רכב הסקודה הוא בשימוש של יוסף, למרות שרשום ע"ש המשיב, זאת חרף אינספור עדויות כאמור של עובדי התחנה לפיהם המשיב נצפה מגיע מידי יום ביומו (!) לעבודה בתחנה כשהוא נוהג ברכב (ראו להלן).

בן נוסף של המשיב, זיאד סראיעה, מכחיש שהיה עם אחיו, אנואר סראיעה, אצל עו"ד חטיב ביום 30.5.18 בשעות הערב, עת נחתם החוזה, ואף מכחיש בתחילה כי יודע איזה רכב יש לאביו- אולם בחקירתו השנייה מיום 20.5.18 מודה כי למשיב יש רכב מסוג סקודה.

בן נוסף של המשיב, תאבת סראיעה, העיד אף הוא כי מעולם לא נהג ברכב סקודה לבן, וכלל לא מכיר את הרכב המדובר, ומכחיש באופן גורף כי שייך לאביו, **למרות שמעדות עובדי התחנה נצפה מגיע עמו לעבודה מספר פעמים**.

ראיות מפלילות נוספות, שיבוש מהלכי משפט ושקריו של המשיב

לצד חומר הראיות הנ"ל, שיש בו כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב, ואף למעלה מכך, קיימות אינדיקציות נוספות המחזקות את התשתית הראייתית של המבקשת בתיק, שעניינן- שיבוש מהלכי משפט ע"י בניו של המשיב, ושקרים בוטים וגסים בגרסתו של המשיב עצמו, ובנו יוסף, כל זאת- מתוך ניסיון לסייע למשיב, ולנסות להרחיקו מכל קשר לקרות התאונה.

שיבוש מהלכי משפט

לצד הודאתו של המשיב בגרימת התאונה, קיימת הודאתו של יוסף בשיבוש מהלכי משפט.

מתרגיל החקירה שנערך בין המשיב ליוסף, עלה אף ניסיון ברור לשיבוש מהלכי משפט נוכח הודאתו של יוסף כי מיד כנעצר, עוד טרם חקירתו במשטרה, שלח פתק לעימאד מהמעצר שימהר ויפנה את כל הנשים, בנות המשפחה, מהבתים על מנת למנוע חקירתן ע"י גורמי המשטרה. וכך מובא בתמלול תרגיל החקירה מיום 17.6.18-

"יוסף: לפני שבועיים כשהם חקרו אותי...אני ידעתי שהם הולכים על הנשים...אני ידעתי שהם ילכו לנשים, שהם יחקרו אותם המשיב: הלכו לנשים יוסף: כן, אתם ישנים המשיב: מה אמרו יוסף: אני רשמתי פתק לעימאד ושלחתי את הזה למישהו בכלא בפנים אמרתי לו תתקשר... אמרתי לו מהר תעוף... אמרתי לו מהר תוציא את הנשים מהבתים..."

(עמ' 7 ש' 12-26 לתמלול)

וכן בהמשך השיחה חוזר יוסף ומבהיר למשיב-

"יוסף: ..אבל אני ישר אמרתי לעימאד אמרתי לו תגיד להם אמר לגבר יוסף אומר לא לדבר הרבה" (עמ' 8 ש' 9-13 לתמלול)

למותר לציין כי עימאד בחקירתו במשטרה מכחיש את הדברים (ראו חקירתו מיום 19.6.18), חרף אמירתו המפורשת של יוסף.

שקרים בוטים של המשיב

בגרסתו של המשיב ניכר שקר גס ובוטה בכל הנוגע לנהיגתו ברכב נשוא כתב האישום, ולשימוש בו.

כך, בתחילה מסר המשיב בחקירתו כי הגם שהרכב רשום על שמו - הרי שזה נמצא בשימוש הבלעדי של בנו

יוסף, וכי הוא עצמו, המשיב, אינו נוהג על שום רכב כלל, ועל רכב הסקודה -בפרט, בהיותו נעדר רישיון נהיגה, ומגיע ברגל לעבודה בתחנת הדלק ביישוב רנטיס (להלן: "התחנה") בה עובד כשומר לילה, בטענה כי התחנה אינה רחוקה מביתו.

מקבץ העדים שמפריכים מכל וכל את גרסתו זו של המשיב הינו גדול, ובכלל זה- רבש"צ היישוב בית אריה, עובדי התחנה, הסמוכה למקום התאונה, ובכלל זה את מנהל התחנה.

מעדותו של **רבש"צ** היישוב בית אריה, הסמוך למקום התאונה, עולה כי מכיר את המשיב ומשפחתו, העיד כי המשיב עובד כשומר בתחנת הדלק, וכי ראה אותו מגיע לעבודה בתחנה כשהוא נוהג ברכב מסוג סקודה בצבע לבן. יש לציין כי ראה את יוסף יושב ברכב בעודו בתחנה, אך לא ראה אותו נוהג בו, אלא ברכב אחר מסוג טויוטה לנד-קרוזר.

מעדותו של **אברהם בן לול**, מנהל תחנת הדלק מזה כ-6 שנים, עולה כי המשיב עבד כשומר לילה בתחנה עד סוף שנת 2017, והגם שמתחילת שנת 2018 החליפו בנו תבאת- הרי שהמשיב המשיך להגיע לתחנה ביחד עם בנו שהיה בחונכות לתפקיד, כך שבמועד התאונה עבדו המשיב ובנו תאבת כשומרים בתחנה, וכיוון שדובר בערב חג בו התחנה סגורה - המשיב עבד בוודאות.

עד זה מסר כי המשיב הגיע לעבודה כשהוא נוהג ברכב מסוג סקודה, וכי מאז התאונה- לא הגיע יותר לעבודה, למעט פעם אחת בה הגיע וביקש ממנו כ-2000 ₪.

צילה בוסי, מנהלת חנות "מנטה" בתחנה כ-5 שנים, מעידה אף היא כי ראתה את המשיב נוהג ברכב פרטי בצבע לבן ארבעה חודשים קודם לכן לעבודתו בתחנה, ואף ביקש ממנה כי תכין לו קפה, וכן מעידה כי ראתה אותו בוודאות נוהג ברכב מספר פעמים נוספות.

העד **בראל נוי**, העובד בתחנה כ-3 שנים, העיד אף הוא כי ראה את המשיב מגיע לעבודה ברכב פרטי לבן, חושב מסוג פולקסוואגן.

העד **וואדאן מוראד וחיד**, עובד כשלוש וחצי שנים בתחנה, מעיד ביום 20.6.18 כי מכיר את המשיב מעבודתו כשומר לילה בתחנה, וראה אותו נוהג ברכב מסוג סקודה בצבע לבן באופן תדיר, מידי יום ביומו לעבודה.

לדבריו ראה את המשיב נוהג ברכב זה כיומיים לפני התאונה ביום חמישי בערב ונכנס עמו לתחנה.

עד זה גם יודע לומר שהרכב נקנה כשנה קודם לכן, באופן המתיישב עם רישיון הרכב, תאריך העברת הבעלות המצוי בתיק ועדותו של חיים בן דוד, לפיה מכר למשיב את הרכב ביום 16.10.17, ומחזק את גרסתו של עד זה בנוסף לעדותם של יתר עובדי התחנה כאמור.

גם העד **סחר חדד**, עובד התחנה, מעיד ביום 6.6.18 וביום 20.6.18 כי ראה את המשיב נוהג ברכב פרטי לבן כשלושה שבועות עובר לתאונה, ראה את ילדיו נוהגים ברכב, וכי המשיב נהג להגיע עם הרכב לעבודה.

יש לציין כי המשיב אף משקר בכל הנוגע לכך שביום התאונה יוסף הודיע לו כי הרכב נגנב, וכך אף מסר למדובר (ראו עדות אחמד אבו סביטאן מיום 30.5.18), זאת **בניגוד גמור** לגרסתו של יוסף שהעיד כי מכר את הרכב למוראד שכביכול "ביקש" לקנות ממנו את הרכב (ראו חקירתו של יוסף מיום 5.6.18).

עיון בגרסתו של המשיב למול כל העדים הנ"ל מעלה באופן מובהק כי לא זו בלבד שגרסתו אינה שיטתית וסדורה, **אלא שהמשיב אינו מהסס להכחיש מכל וכל כי נהג אי פעם ברכב ביועדו כי הוא נוהג להגיע עימו מידי יום ביומו לעבודתו בתחנה(!)**.

תעוזה זו מתיישבת אף עם יתר התנהלותו והתנהלות בניו בתיק: שקרים בנוגע למכירת הרכב וחתימת חוזה מזויף; בריחתו של המשיב מביתו בימים לאחר התאונה כדי להימנע מחקירה; הרחקת נשות המשפחה כדי לסכל את מהלך החקירה; הכחשותיו של המשיב את כל העדויות של עובדי התחנה; הכחשתו של המשיב את סרטוני מצלמות האבטחה בתחנה בה נראה נוהג ברכב; והכחשות המשיב ויוסף את הדברים שנאמרו ביניהם במהלך תרגיל החקירה אף משעומתו עם תיעוד השיחה ביניהם, במו עיניהם ואוזניהם, במהלך חקירותיהם במשטרה.

סוף דבר

בנסיבות אלה, יש תימוכין בראיות לכאורה, ברמת וודאות גבוהה מאוד כי רכב בבעלות המשיב הוא שפגע במתלונן, בהיותו נוהג ללא רישיון נהיגה, כשהאחריות לקרות התאונה רובצת לפתחו- אף זאת ברמת וודאות גבוהה, נוכח עדויותיהם של עדי ראיה רבים כנ"ל ודו"ח בוחן התנועה.

הראיות בדבר מעורבות רכב המשיב בתאונה, הודאתו כי נהג ברכב ופגע באופנוע, לצד גרסאותיהם השקריות של בניו, והניסיונות לחפות על מעשה המשיב ולשבש הליכים - באופן שמעבה **ביתר שאת** את מכלול הראיות בתיק ומחזקת את ראיות התביעה- מקימים את התשתית הראייתית הלכאורית הנדרשת בתיק בשלב זה, ואף למעלה מכך.

6. לאור כל האמור, אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב באשר למיוחס לו בכתב האישום, ללא כל כרסום או חולשה בהן.

ניתנה היום, כ"ד אב תשע"ח, 05 אוגוסט 2018, במעמד הצדדים.

עמוד 14

